

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि जौहोत्यादिकपिपर्तिवत् (1044) ज्ञेयानि ।
 शानचि—¹व्याप्रियमाणः, इति रूपम् ।

(1047) “पृच संयमने” (X-चुरादिः-1808. सक. सेट्. उम.)

आधृषीयः ।
 ‘पृणक्ति पृक्ते (पृङ्क्ते) सम्पर्के, यौ पर्चयति पर्चति ॥’ (श्लो. 51) इति देवः ।
 ‘पृची सम्पर्चने’ इति क्षीरस्वामी । देवोऽप्यलानुकूलः । ‘—‘सम्बन्धने—’
 इति क्षीरस्वामी ।’ इति पुरुषकारे । आधृषीयत्वेन णिज्विकल्पः ।
 पर्चकः-र्चिका, पिपर्चयिषकः-षिका, पर्चकः-र्चिका, पिपर्चिषकः-षिका,
 परीपृचकः-चिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचर्पयतिवत् (554)
 ज्ञेयानि ।

(1048) “पृची सम्पर्चने” (II-अदादिः-1030. सक. सेट्. आत्म.)

सम्पर्चनम् = मिश्रीकरणम् ।

‘पृणक्ति पृक्ते (पृङ्क्ते) सम्पर्के, यौ पर्चयति पर्चति ॥’ (श्लो. 51) इति देवः ।
 “ उदित्—इति दुर्ग-काश्यप-नन्दि-धनपालादयः । ‘इदित्, तृतीयान्तः।’
 इति कौशिकः । ‘ईदित्—’ इत्यपरे । तत् वृत्तौ ‘सम्पृच—’
 (3-2-142) आदिसूत्रे, “पृची सम्पर्के” इति रुधादिर्गुह्यते, न त्वदादिः ।’
 इत्यभिधानात् प्रथमान्त ईदिदेव युक्तः ।” इति मा. धा. वृत्तौ । ‘पृचे—’
 इति शाकटायनः ।

पर्चकः-र्चिका, पर्चकः-र्चिका, पिपर्चिषकः-षिका, परीपृचकः-चिका ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगृजघातुवत् (422) ज्ञेयानि । ²पृक्तः-
 पृक्तम्-पृक्तवान्, इति, ³पृच्यम्, ⁴सम्पर्कः, मधुपर्कः, ⁵संपृचानः इति
 च रूपाणि घातोरस्य निष्ठा-ण्यद्-घनादिषु भवन्तीति विशेषः ।

1. शानचि, ‘नुदादिभ्यः’—(3-1-77) इति शप्रत्यये, ‘रिङ् शयग्लिङ्ङु’ ।
 (7-4-28) इति रिडादेशः ।
2. ‘श्वीदितो निष्ठायाम्’ (7-2-14) इतीप्तिनषेधः ।
3. ‘ऋदुपधात्—’ (3-1-110) इति भावकर्मणोः क्यप् ।
4. निष्ठायामनिदत्वात्, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ (7-3-52) इति कृत्वम् ।
5. शानचि, ‘अदिप्रभृतिभ्यः—’ (2-4-72) इति शपो लुकि रूपम् ।